

Jobb i vei!

TEKST

Eilert RingdalPUBLISERT 1. desember 2004

Jeg er teamleder og jobber minst 3–4 timer mer i uka enn alle andre, for å få tingene gjort. Jeg tåler nok mer enn andre, og blir ikke sliten av dette, men det irriterer meg at jeg ikke får betalt for merarbeidet. Sjefen vil at vi skal inngå en avtale om fast overtid, men personalkontoret sier at det visstnok ikke er lov, og noe om at fagforeningen nekter. Dette må jeg da kunne bestemme selv! Dessuten jobber en del leger mye mer, og for dem er det åpenbart lov!

Vital

Bestemmelsene om arbeidstid er der for å beskytte den ansatte. Dette er en beskyttelse både mot press fra arbeidsgiver om å jobbe mer, og for å beskytte den ansatte mot «egen iver». Over tid kan stort arbeidspress føre til mental og fysisk slitasje med derpå følgende sykemeldinger – i ytterste fall uføretrygding. Den økonomiske belastningen overføres dermed til folketrygden/fellesskapet, og betales ikke engang av de som har forårsaket elendigheten. Det er derfor mange argumenter for en begrensning av hvor mye en ansatt regulært har lov til å arbeide.

Arbeidsmiljøloven setter maksimal vanlig arbeidstid til 40 timer per uke. Tariffavtalene har i mange år begrenset arbeidstiden til maksimalt 37.5 timer. I prinsippet er det derfor mulig for den hovedtillitsvalgte ved ditt helseforetak å inngå en avtale om at du kan få et unntak fra tariffavtalen, slik at din faste arbeidstid er opp til 40 timer i uken. Men altså ikke mer, siden arbeidsmiljøloven setter 40 timer som en maksimalgrense. Det har imidlertid vist seg at arbeidsgivere i praksis ikke er særlig interessert i å betale anstendig for slikt regulært merarbeid. Vanlig overtidsbetaling ville for eksempel være svært dårlig betaling for et slik fast merarbeid, med alle de belastninger dette medfører over tid. Legene har ingått en sentral avtale om at legene er unntatt også fra regelen om maksimal arbeidsuke på 40 timer i uken. Dette betales imidlertid betydelig over hva psykologer noen gang er blitt tilbudt.

Tidsånden på arbeidsgiversiden, blant annet i helseforetakene, heller nok i den noe uheldige kombinasjon av ønske om at ansatte skal jobbe mer, men uten at de av den grunn skal få det kompensert med særlig mer betaling. Ditt ønske om avtale om fast merarbeid er forståelig, men det er vel lite sannsynlig at arbeidsgiver ville stille opp med en akseptabel betaling når det kommer til stykket. Begrens derfor din arbeidsinnsats til den tiden du er betalt for. Har du overskudd til å gjøre flere ting, så vil

du sannsynligvis tjene mer på å ha en liten privatpraksis en kveld i uken. Dessuten vil du da ha mer variasjon i arbeidet, og det er alltid en fordel.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 41, nummer 12, 2004, side

TEKST

Eilert Ringdal, Forhandlingssjef i Psykologforeningen